

บทที่ 1

บทนำ

1. ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

ประเทศไทยได้ก้าวเข้าสู่กระแสการเปลี่ยนแปลงของโลกยุคโลกาภิวัตน์ มีการแข่งขันสูงในภาคธุรกิจอุตสาหกรรม เป็นการนำระบบเทคโนโลยีที่ทันสมัยเข้ามาใช้ ทำให้ตลาดแรงงานมีความต้องการ คนงานที่มีความรู้ ความสามารถและมีคุณภาพ (อำรุง จันทวานิช และ ไพบุลย์ แจ่มพงษ์ 2542:4) พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 และแก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545 และนโยบายด้านการศึกษารัฐบาลให้สถานศึกษายึดหลักการจัดการศึกษา เพื่อพัฒนาสังคมไทยให้เป็นสังคมแห่งการเรียนรู้ และให้คนไทยทั้งปวงได้รับโอกาสเท่าเทียมกันทางการศึกษา พัฒนาได้อย่างต่อเนื่องตลอดชีวิต อันเป็นเงื่อนไขไปสู่เศรษฐกิจฐานความรู้ สามารถพึ่งตนเองได้ และสามารถแข่งขันได้ในระดับนานาชาติ(สำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา 2549 : 1) ดังนั้นจึงต้องมีการปฏิรูปการศึกษา ซึ่งนับว่าเป็นกระบวนการสำคัญในการสร้างคุณภาพของคนให้เป็นผู้ที่มีความรู้ ความสามารถในการคิด วิเคราะห์ แก้ปัญหา มีความคิดสร้างสรรค์ รู้เท่าทันเหตุการณ์ สามารถดำรงชีวิตได้อย่างมีความสุข(สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ 2543 : 1-2)

การจัดการอาชีวศึกษามีความสำคัญยิ่งต่อการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ของประเทศ โดยเฉพาะอย่างยิ่งในการผลิตและพัฒนากำลังคนด้านวิชาชีพ เป็นการจัดการศึกษาที่แตกต่างจากการศึกษาทั่วไป เป็นการศึกษาเพื่อการทำงานและประกอบอาชีพ ในการจัดการศึกษาจึงต้องจัดเพื่อพัฒนาทักษะวิชาชีพ ความสามารถความเข้าใจและเจตคติที่ดีต่อวิชาชีพ รวมทั้งสร้างอุปนิสัยที่ดีและจำเป็นในการทำงาน(ปรียาพร วงศ์อนุตโรจน์ 2542 : 14, 237) การจัดการศึกษาด้านอาชีวศึกษาในปัจจุบัน จึงเน้นหลักสูตรที่มีความยืดหยุ่น ปรับเปลี่ยนตามความต้องการของสังคม โดยเฉพาะอย่างยิ่งตลาดแรงงาน ซึ่งสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา เป็นหน่วยงานหนึ่งที่ดำเนินการ ในการจัดการศึกษาและการฝึกอบรมวิชาชีพ เพื่อผลิตและพัฒนากำลังคน ระดับถึงฝีมือ ระดับฝีมือ ระดับเทคนิคและระดับเทคโนโลยี ให้มีคุณภาพตามสมรรถนะอาชีพที่กำหนดไว้ ทั้งนี้ จะต้องสอดคล้องกับแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ แผนการศึกษาชาติ ปรัชญาการอาชีวศึกษา ภายใต้การสนับสนุนทรัพยากรตามหลักเศรษฐกิจพอเพียง(เอกสารแนบท้าย

ประกาศกระทรวงศึกษาธิการ 2549 :1) ปัจจุบัน การผลิตกำลังแรงงานระดับต่ำกว่าอุดมศึกษามีคุณภาพไม่ตรงตามความต้องการของภาคอุตสาหกรรมที่มีความเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วของเทคโนโลยีเนื่องจากยังขาดกลไกในการจัดการศึกษา (สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา. ม.ป.ป. : 13) และเท่าที่ผ่านมา สถานศึกษาอาชีวศึกษา ยังไม่สามารถผลิตและพัฒนากำลังคนให้มีคุณลักษณะและทักษะทางวิชาชีพตามที่ตลาดแรงงานและสังคมต้องการ ซึ่งสาเหตุหนึ่งเกิดจากการบริหารจัดการศึกษาด้านอาชีวศึกษา ยังขาดการบริหารการศึกษาที่มีคุณภาพเท่าที่ควรจะเป็น สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา จึงได้มีการนำเทคนิคการบริหารคุณภาพทั้งองค์การมาใช้ในสถานศึกษาอาชีวศึกษาทุกแห่ง ซึ่งจากการศึกษาการพัฒนาสถานศึกษาของสถาบัน Eric Degests ได้กล่าวถึง ความสำเร็จของโครงการพัฒนาคุณภาพทางการศึกษา ของโรงเรียนอาชีวจอร์จ เวตติงเฮาส์ ในกรุงนิวยอร์ก ได้มีการนำเอาระบบบริหารคุณภาพทั้งองค์การ(TQM)เข้ามาใช้ในโรงเรียน สามารถทำให้นักเรียนมีส่วนร่วมในกิจกรรมมากขึ้น ครัวมีความร่วมมือกัน มีการระดมสมองนอกเวลาเรียน ทำให้นักเรียนมีผลการเรียนดีขึ้น อัตราการลาออกกลางคันลดลง นอกจากนี้การบริหารคุณภาพทั้งองค์การ(TQM)ยังมีผลต่อความสำเร็จ ในการจัดการศึกษาวิชาชีพวิศวกรรมในระดับปริญญาตรีของ 8 มหาวิทยาลัยทางภาคตะวันออกเฉียงใต้ของสหรัฐอเมริกา ทำให้มีการร่วมมือกันในเรื่องการตั้งเป้าหมายการปรับเปลี่ยนด้านการจัดโครงสร้างและขั้นตอนการทำงานที่เหมาะสมกับการทำงานเป็นทีม ในประเทศญี่ปุ่นได้มีการนำเอา TQM มาใช้ประโยชน์อย่างจริงจังทั้งภาคอุตสาหกรรมและธุรกิจ ตลอดจนนำมาใช้ปรับปรุงการจัดการเรียนการสอนอีกด้วย

ในขณะเดียวกันสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษาได้กำหนดให้มีมาตรฐานเพื่อให้ สถานศึกษาทุกสถานศึกษาสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษามีทิศทางการบริหารงานอย่างเดียวกัน คือ การบริหารงานให้บรรลุความสำเร็จตามมาตรฐานการอาชีวศึกษา ที่ใช้เป็นเกณฑ์ในการกำกับ ดูแล ติดตาม ตรวจสอบและประเมินผลคุณภาพและประสิทธิผลการบริหารจำนวน 6 มาตรฐาน คือ ด้านผู้เรียนและผู้สำเร็จการศึกษา ด้านหลักสูตรและการจัดการเรียนการสอน ด้านกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน ด้านการบริการวิชาชีพสู่สังคม ด้านนวัตกรรมและการวิจัย และด้านภาวะผู้นำและการจัดการ (มาตรฐานการอาชีวศึกษา 2549 : 6-7) ซึ่งขณะนี้สถานศึกษาได้ปฏิบัติการบริหารคุณภาพมาระยะหนึ่งแล้วแต่ยังไม่ได้มีการประเมินคุณภาพการบริหารงานตามมาตรฐานดังกล่าว

ผู้วิจัยในฐานะบุคลากรในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา จึงมีความสนใจที่จะศึกษาว่าสถานศึกษาได้ดำเนินการตามหลักการบริหารคุณภาพทั้งองค์การ

(TQM) มากน้อยเพียงใด และผลการดำเนินการปรับปรุงสถานศึกษาบังเกิดผลตามมาตรฐานการอาชีวศึกษามากน้อยเพียงใด เพื่อนำผลการวิจัยมาใช้เป็นข้อมูลในการปรับปรุงและพัฒนาสถานศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษาต่อไป

2. ประเด็นปัญหาการวิจัย

2.1 การบริหารคุณภาพทั้งองค์การกับประสิทธิผลการบริหารจัดการตามมาตรฐานการอาชีวศึกษาของวิทยาลัยอาชีวศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา มีความสัมพันธ์กัน เช่นไร

2.2 การบริหารคุณภาพทั้งองค์การส่งผลถึงประสิทธิผลการบริหารจัดการตามมาตรฐานการอาชีวศึกษาของวิทยาลัยอาชีวศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษาหรือไม่

3. วัตถุประสงค์การวิจัย

3.1 เพื่อศึกษาการบริหารคุณภาพทั้งองค์การของวิทยาลัยอาชีวศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา

3.2 เพื่อศึกษาประสิทธิผลการบริหารจัดการตามมาตรฐานการอาชีวศึกษาของวิทยาลัยอาชีวศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา

3.3 เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างการบริหารคุณภาพทั้งองค์การกับประสิทธิผลการบริหารจัดการตามมาตรฐานการอาชีวศึกษาของวิทยาลัยอาชีวศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา

3.4 เพื่อศึกษาการบริหารคุณภาพทั้งองค์การที่ส่งผลถึงประสิทธิผลการบริหารจัดการตามมาตรฐานการอาชีวศึกษาของวิทยาลัยอาชีวศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา

4. กรอบแนวคิดการวิจัย

ในการวิจัยการบริหารคุณภาพทั้งองค์การกับประสิทธิผลการบริหารจัดการตามมาตรฐานการอาชีวศึกษาของวิทยาลัยอาชีวศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา ผู้วิจัยกำหนดกรอบการศึกษาโดยอาศัยหลักการ แนวคิดและทฤษฎี ดังต่อไปนี้

4.1 การบริหารคุณภาพทั้งองค์การของวิทยาลัยอาชีวศึกษา

ผู้วิจัยกำหนดกรอบการวิจัยเกี่ยวกับองค์ประกอบการบริหารงานคุณภาพทั้งองค์การ โดยอาศัยแนวคิดของTenner และ Detoro(Total Quality Management : Three steps to continuous improvement. 1992) และได้พัฒนาเพิ่มเติมโดย สมศักดิ์ คลประสิทธิ์ (2539 : 39) มีองค์ประกอบหลัก 7 ประการ ได้แก่ ภาวะผู้นำ การศึกษาและการฝึกอบรม โครงสร้างที่เกื้อหนุน การติดต่อสื่อสาร การพิจารณาความชอบและรางวัล การวัดและประเมินผลการปฏิบัติงาน และการทำงานเป็นทีม และได้สังเคราะห์เพิ่มเติมจากแนวคิดของ จิน เมอติ (Paper Presented : 1996 อ้างถึงใน ดาลัด ช่วงคำ 2546 : 15) ที่เสนอยุทธศาสตร์ในการประยุกต์ใช้ TQM ไว้ 5 ประการ คือ การเป็นผู้นำ ความสำคัญของลูกค้า ทุกคนมีส่วนร่วม ใช้ข้อมูลในการตัดสินใจและมีการพัฒนาอย่างต่อเนื่อง รวมทั้งแนวคิดของ จูรัน(Josaph M.Juran : John S. Oakland.1994 : 19 อ้างถึงใน สมศักดิ์ คลประสิทธิ์ 2539 : 23) ที่กำหนดขั้นตอนในการใช้ TQM เป็น 10 ขั้นตอน ได้แก่ การสร้างความตระหนัก การกำหนดเป้าหมาย การปรับปรุงอย่างต่อเนื่อง การจัดตั้งองค์กร การกำหนดทีมงานและการจัดสรรทรัพยากร การฝึกอบรม การแก้ปัญหาในการทำงาน การรายงานผลการปฏิบัติงานและการเผยแพร่ผลงานและการพัฒนาระบบการทำงานอย่างต่อเนื่อง

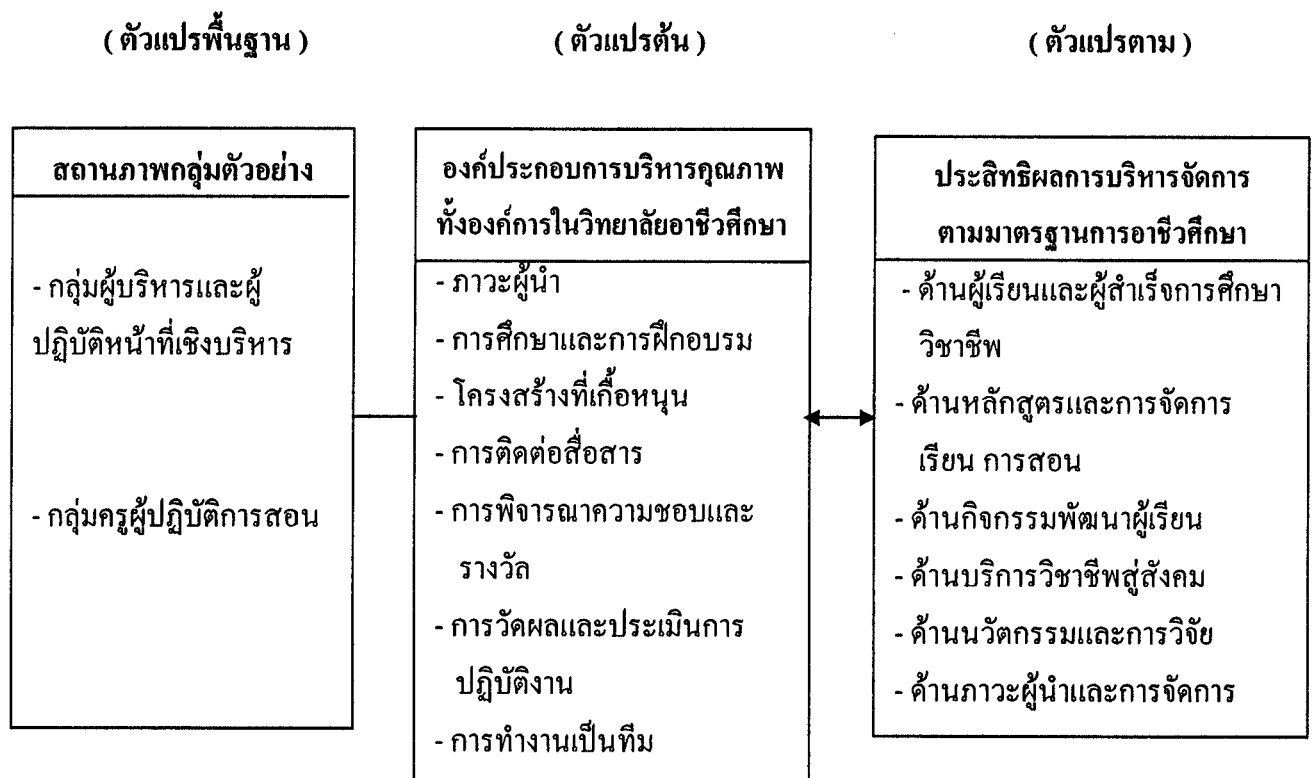
จากแนวคิดดังกล่าว ผู้วิจัยได้สังเคราะห์แนวคิดการวิจัยเกี่ยวกับองค์ประกอบของการบริหารคุณภาพทั้งองค์การ โดยใช้กรอบแนวคิดของ สมศักดิ์ คลประสิทธิ์ ที่พัฒนามาจากแนวคิดของ Tenner และ Detoro เป็นหลักและสังเคราะห์แนวคิดของ จิน เมอติและโจแซฟ จูรัน เข้าด้วยกันแล้วสังเคราะห์เป็น 7 ประการ ได้แก่ ภาวะผู้นำ การศึกษาและการฝึกอบรม โครงสร้างที่เกื้อหนุน การติดต่อสื่อสาร การพิจารณาความชอบและรางวัล การวัดและประเมินผลการปฏิบัติงาน และการทำงานเป็นทีม และนำไปใช้เป็นกรอบการวิจัยในครั้งนี้

4.2 ประสิทธิผลการบริหารจัดการตามมาตรฐานการอาชีวศึกษา

ผู้วิจัยได้ใช้กรอบการประเมินเกี่ยวกับผลการบริหารจัดการสถานศึกษาเรื่อง ประสิทธิผลการบริหารจัดการตามมาตรฐานการอาชีวศึกษา ซึ่งสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษากำหนดขึ้นในปี 2548 ประกอบด้วย มาตรฐานการอาชีวศึกษา 6 ด้าน ได้แก่ ด้านผู้เรียน และผู้สำเร็จการศึกษาวิชาชีพ ด้านหลักสูตรและการจัดการเรียนการสอน ด้านกิจกรรมพัฒนา

ผู้เรียน ด้านการบริการวิชาชีพสู่สังคม ด้านนวัตกรรมและการวิจัยและด้านภาวะผู้นำและการจัดการ

ดังนั้นการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยจึงได้กำหนดกรอบแนวคิดการวิจัยการบริหารคุณภาพ ทั้งองค์การกับประสิทธิผลการบริหารจัดการตามมาตรฐานการอาชีวศึกษา ดังแสดงในภาพที่ 1.1

ภาพที่ 1.1 กรอบแนวคิดในการวิจัย

5. สมมติฐานการวิจัย

5.1 การบริหารคุณภาพทั้งองค์การของวิทยาลัยอาชีวศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา มีความสัมพันธ์ในเชิงบวกกับประสิทธิผลการบริหารจัดการตามมาตรฐานการอาชีวศึกษา

5.2 การบริหารคุณภาพทั้งองค์การของวิทยาลัยอาชีวศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา มีความสัมพันธ์ในเชิงทำนากับประสิทธิผลการบริหารจัดการตามมาตรฐานการอาชีวศึกษา

6. ขอบเขตของการวิจัย

6.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

6.1.1 ประชากร ได้แก่ ผู้บริหารและผู้ปฏิบัติงานเชิงบริหารและครูผู้ปฏิบัติการสอนของวิทยาลัยอาชีวศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา 36 แห่ง จำนวน 2473 คน

6.1.2 กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ ผู้บริหารและผู้ปฏิบัติงานเชิงบริหารและกลุ่มครูผู้ปฏิบัติการสอนจากวิทยาลัยอาชีวศึกษา 13 แห่ง จำนวน 335 คน

6.2 ตัวแปรที่จะศึกษา

6.2.1 ตัวแปรพื้นฐาน ได้แก่

1) ผู้บริหารและผู้ปฏิบัติงานเชิงบริหาร ประกอบด้วย ผู้อำนวยการวิทยาลัย รองผู้อำนวยการวิทยาลัย หัวหน้าแผนกวิชาและหัวหน้างานในฝ่ายต่างๆ

2) ครูผู้ปฏิบัติการสอน

6.2.2 ตัวแปรต้น ได้แก่ องค์ประกอบหลักของระบบการบริหารคุณภาพทั้งองค์การ 7 ประการในวิทยาลัยอาชีวศึกษาได้แก่ ภาวะผู้นำ การศึกษาและการฝึกอบรม โครงสร้างที่เกื้อหนุน การติดต่อสื่อสาร การพิจารณาความชอบและรางวัล การวัดและประเมินผลการปฏิบัติงาน และการทำงานเป็นทีม

6.2.3 ตัวแปรตาม ได้แก่ ประสิทธิผลการบริหารจัดการตามมาตรฐานการอาชีวศึกษา 6 ด้าน ได้แก่

1) ด้านผู้เรียนและผู้สำเร็จการศึกษาวิชาชีพ

- 2) ด้านหลักสูตรและการจัดการเรียนการสอน
- 3) ด้านกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน
- 4) ด้านการบริการวิชาชีพผู้สังคม
- 5) ด้านนวัตกรรมและการวิจัย
- 6) ด้านภาวะผู้นำและการจัดการ

7. นิยามศัพท์เฉพาะ

7.1 การบริหารคุณภาพทั้งองค์การ หมายถึง กิจกรรมหรือกระบวนการในการดำเนินงานตามองค์ประกอบหลักในการบริหารคุณภาพทั้งองค์การ โดยมีกระบวนการที่สำคัญ ได้แก่ การวางแผน การปฏิบัติตามแผน การตรวจสอบผลการปฏิบัติ และการปรับปรุงแก้ไข

7.2 การบริหารคุณภาพทั้งองค์การในวิทยาลัยอาชีวศึกษา หมายถึง การดำเนินการบริหารสถานศึกษาด้วยกระบวนการ PDCA (การวางแผน การปฏิบัติตามแผน การตรวจสอบผลการปฏิบัติ การปรับปรุงแก้ไข) ตามองค์ประกอบหลักที่สำคัญ 7 ประการ ได้แก่

7.2.1 ภาวะผู้นำ (Leadership) หมายถึง ผู้บริหารระดับสูงจะต้องเป็นผู้ริเริ่ม และเป็นตัวอย่างที่ดีในการปฏิบัติ เช่น การใช้เทคนิคหรือเครื่องมือต่างๆ การอาศัยข้อมูลตัวเลขเพื่อการตัดสินใจ การยึดในแนวทางของการปรับปรุงอย่างต่อเนื่อง ด้วยความมุ่งมั่นในผลลัพธ์ระยะยาวของการสร้างคน (พัฒนาบุคลากร) และการสร้างผลสัมฤทธิ์ด้านต่างๆ

7.2.2 การศึกษาและการฝึกอบรม (Education and training) หมายถึง การสร้างความเข้าใจในเรื่องวิสัยทัศน์ (Vision) ภารกิจ (Mission) นโยบาย (Policy) แนวคิด ทิศทางของสถานศึกษาแก่พนักงานทุกคน การพัฒนาให้บุคลากรมีทั้งความรู้ และทักษะที่จำเป็นในการปฏิบัติงาน

7.2.3 โครงสร้างที่เกื้อหนุน (Supportive structure) หมายถึง การปรับเปลี่ยนโครงสร้างของสถานศึกษาเพื่อเกื้อหนุนความร่วมมือกัน การทำงานเป็นทีม การประสานงานข้ามหน่วยงาน การมีหน่วยงานสนับสนุน และการมีที่ปรึกษาจากภายนอกคอยชี้แนะ

7.2.4 การติดต่อสื่อสาร (Communication) หมายถึง การทำความเข้าใจและการประชาสัมพันธ์อย่างทั่วถึงในสถานศึกษา ด้วยหนังสือเวียน จดหมายข่าว บอร์ดประกาศ ตลอดจนข้อเสนอแนะการปรับปรุงคุณภาพ

7.2.5 การพิจารณาความชอบหรือการให้รางวัลและการยอมรับ (Reward and Recognition) หมายถึง การประกาศเกียรติคุณพนักงานที่มีส่วนร่วม การยกย่องชมเชยผู้ที่ทุ่มเทหรือสร้างความสำเร็จให้แก่สถานศึกษา การให้รางวัลบุคลากร รวมถึงการส่งเสริมสนับสนุนหรือเลื่อนตำแหน่ง

7.2.6 การวัดและประเมินผลการปฏิบัติงานหรือการใช้กระบวนการทางสถิติ (Performance measurement or Statistical process control) หมายถึง การสร้างดัชนีชี้วัด หรือตัวชี้วัดผลปฏิบัติงานอย่างชัดเจน เพื่อการประเมินผลงานของพนักงานเป็นส่วนบุคคลหรือเป็นทีม รวมถึงการวัดระดับความพึงพอใจของบุคลากร (ครู ผู้ปกครอง นักเรียน)

7.2.7 การทำงานเป็นทีม (Teamwork) หมายถึง การที่บุคลากรผู้ปฏิบัติงานจะต้องมีการวางแผนการทำงานเพื่อเป้าหมายเดียวกัน มีการติดต่อประสานงานและร่วมมือการทำงานตามระดับความรู้ความสามารถและขอบเขตที่รับผิดชอบ เพื่อให้แผนงานที่ได้ร่วมกันกำหนดไว้สามารถนำไปปฏิบัติได้จริงและบรรลุผลสำเร็จตามเป้าหมาย

7.3 ประสิทธิภาพ หมายถึง ผลสำเร็จหรือผลที่เกิดขึ้นจากการดำเนินงานขององค์กร

7.4 ประสิทธิภาพของการบริหารจัดการสถานศึกษาวิทยาลัยอาชีวศึกษา หมายถึง ผลที่เกิดขึ้นจากการที่สถานศึกษาได้บริหารจัดการดำเนินงานสถานศึกษาตามที่สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษากำหนด เป็นมาตรฐานหน้าที่การปฏิบัติงานได้แก่ มาตรฐานการอาชีวศึกษา พ.ศ. 2548

7.5 มาตรฐานการอาชีวศึกษา หมายถึง สถานะที่พึงประสงค์ของสถานศึกษาทั้งในเชิงคุณภาพ และเชิงปริมาณที่แสดงให้เห็นถึง ความสำเร็จในการจัดการของสถานศึกษาวิทยาลัยอาชีวศึกษา ประกอบไปด้วย 6 ด้านได้แก่

7.5.1 ด้านผู้เรียนและผู้สำเร็จการศึกษาวิชาชีพ หมายถึง การพัฒนาผู้เรียนและผู้สำเร็จการศึกษาให้มีความรู้และทักษะวิชาชีพตามหลักสูตรที่เหมาะสมกับเศรษฐกิจ สังคม และเทคโนโลยีที่เปลี่ยนแปลงไป มีความรู้ความเข้าใจในหลักการด้านคณิตศาสตร์และวิทยาศาสตร์ สามารถนำมาประยุกต์ใช้ในงานอาชีพได้ มีทักษะในการใช้ภาษาสื่อสารได้อย่างถูกต้องเหมาะสม มีความรู้และทักษะการใช้เทคโนโลยีที่จำเป็นในการศึกษาค้นคว้า และปฏิบัติงานวิชาชีพได้อย่างเหมาะสม มีคุณธรรมจริยธรรม ค่านิยมที่ดีงามในวิชาชีพ มีบุคลิกภาพที่เหมาะสม และมนุษยสัมพันธ์ที่ดี มีความรู้และทักษะตามมาตรฐานวิชาชีพ และหลักสูตรสำหรับผู้สำเร็จการศึกษา มีความรู้และทักษะในการวางแผน การศึกษาต่อและการประกอบอาชีพอิสระ มีคุณลักษณะของผู้สำเร็จการศึกษาที่สถานประกอบการหรือหน่วยงานพึงพอใจ

7.5.2 ด้านหลักสูตรและการจัดการเรียนการสอน หมายถึง การพัฒนาหลักสูตร และการจัดการเรียนการสอน การร่วมมือกับสถานประกอบการในการพัฒนาหลักสูตรฐาน

สมรรถนะที่สอดคล้องกับ ความต้องการ ของตลาดแรงงาน จัดกระบวนการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญโดยส่งเสริมให้ผู้เรียนได้พัฒนาตนเองตามธรรมชาติ และเต็มตามศักยภาพ จัดระบบคอมพิวเตอร์ให้เหมาะสมและเพียงพอในแต่ละสาขาวิชา จัดสถานที่เรียน สถานที่ฝึกปฏิบัติงาน สถานที่ศึกษาค้นคว้าให้เหมาะสมกับสาขาวิชา ทั้งในสถานศึกษา สถานประกอบการและแหล่งการเรียนรู้อื่นๆ จัดระบบความปลอดภัยของสภาพแวดล้อมและสิ่งอำนวยความสะดวก ที่เอื้อต่อการเรียนรู้ พัฒนานุเคราะห์ทุกคนของสถานศึกษาในงานที่เกี่ยวข้องอย่างเป็นระบบ ระดมทรัพยากรจากทั้งภายในและภายนอกสถานศึกษาร่วมกันจัดการศึกษาทั้งในระบบและระบบทวิภาคีอย่างมีประสิทธิภาพ

7.5.3 ด้านกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน หมายถึง แนวทางในการดูแลผู้เรียนและจัดกิจกรรม จัดทำระบบการดูแลให้คำปรึกษาผู้กิจกรรมส่งเสริมด้านวิชาการ คุณธรรม จริยธรรม และค่านิยมที่ดีงามในวิชาชีพรวมทั้งด้านบุคลิกภาพและมนุษยสัมพันธ์ จัดกิจกรรมส่งเสริมการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมวัฒนธรรมประเพณีและทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม

7.5.4 ด้านการบริการวิชาชีพสู่สังคม หมายถึง การบริการวิชาชีพที่เหมาะสมตามความต้องการของชุมชน สังคม องค์กรทั้งภาครัฐและเอกชนเพื่อการพัฒนาประเทศอย่างต่อเนื่อง จัดสรรงบประมาณเพื่อการบริการวิชาชีพอย่างเป็นระบบและสอดคล้องกับแผนการบริการวิชาชีพที่กำหนด

7.5.5 ด้านนวัตกรรมและการวิจัย หมายถึง การจัดการเกี่ยวกับนวัตกรรมและการวิจัย ส่งเสริมสนับสนุนให้มีการสร้างและพัฒนา นวัตกรรมสิ่งประดิษฐ์ งานวิจัย และโครงการ ที่นำไปใช้ในการพัฒนา การเรียนการสอน ชุมชน สังคม และประเทศชาติ จัดสรรงบประมาณ ในการสร้าง พัฒนาและเผยแพร่ นวัตกรรม สิ่งประดิษฐ์ งานวิจัย และโครงการที่นำไปใช้ในการพัฒนาการเรียนการสอน ชุมชน สังคม และประเทศชาติ จัดการเผยแพร่ข้อมูลเกี่ยวกับการสร้างและพัฒนา นวัตกรรม สิ่งประดิษฐ์ งานวิจัย และโครงการที่นำไปใช้ในการพัฒนาการเรียนการสอน ชุมชน สังคม และประเทศชาติ

7.5.6 ด้านภาวะผู้นำและการจัดการ หมายถึง ผู้บริหารควรมีภาวะผู้นำและการจัดการศึกษาในสถานศึกษา ใช้ภาวะผู้นำและการมีวิสัยทัศน์ของผู้บริหารในการผสมผสานความร่วมมือของบุคลากรในสถานศึกษาและหน่วยงาน หรือบุคคลภายนอกให้เข้ามามีส่วนร่วมในการจัดการศึกษา จัดระบบการดูแลบุคลากร ของสถานศึกษา ด้านคุณธรรม จริยธรรมตามจรรยาบรรณมาตรฐานวิชาชีพ จัดระบบสารสนเทศ และ การจัดการความรู้ เพื่อการพัฒนาสถานศึกษาอย่างเหมาะสม

7.6 สถานภาพของกลุ่มตัวอย่าง หมายถึง ตำแหน่งของผู้ให้ข้อมูลเพื่อการวิจัย ประกอบด้วย 2 กลุ่ม ได้แก่

7.7.1 **ผู้บริหารและผู้ปฏิบัติหน้าที่เชิงบริหาร** หมายถึง ผู้อำนวยการวิทยาลัย ผู้รักษาราชการในตำแหน่งผู้อำนวยการวิทยาลัยฯ รองผู้อำนวยการวิทยาลัยฯ หัวหน้าแผนกวิชา และ หัวหน้างานในฝ่ายต่างๆของวิทยาลัยอาชีวศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา

7.7.2 **ครูผู้ปฏิบัติการสอน** หมายถึง ครูปฏิบัติการสอนที่รับผิดชอบเป็นครู วิชาการและครูวิชาชีพในวิทยาลัยอาชีวศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา

8. ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

การวิจัยครั้งนี้เป็นการศึกษาการบริหารคุณภาพทั้งองค์การกับประสิทธิผลการบริหารจัดการตามมาตรฐานการอาชีวศึกษา ซึ่งจะเป็นประโยชน์ต่อการบริหารจัดการศึกษา ดังนี้

8.1 ผลการวิจัยจะเป็นข้อมูลพื้นฐานให้ผู้วิจัยนำไปประยุกต์ใช้ในการบริหารจัดการศึกษาภายในสถานศึกษาและเผยแพร่ แนะนำ ส่งเสริมให้คณะครูในสถานศึกษาที่สังกัดนำไปประยุกต์ใช้อย่างมีประสิทธิภาพ

8.2 ผลการวิจัย ที่สถานศึกษาและหน่วยงานในระดับพื้นที่การศึกษาจะได้รับ จะทำให้ทราบถึงความสัมพันธ์ของการบริหารคุณภาพทั้งองค์การกับประสิทธิผลการบริหารจัดการตามมาตรฐานการอาชีวศึกษาของสถานศึกษา ซึ่งจะทำให้สามารถใช้เป็นแนวทางในการกำหนดนโยบาย วางแผน พัฒนาการบริหารสถานศึกษาหรือในหน่วยงานให้มีคุณภาพมากขึ้น

8.3 ผลการวิจัย จะทำให้สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษาสามารถนำไปใช้เป็นข้อมูลแนวทางในการกำหนดนโยบาย วางแผน พัฒนาหรือเพิ่มเติมในการดำเนินงานบริหารของสถานศึกษาในสังกัดให้มีคุณภาพมากขึ้น